

عنوان مقاله:

آزادی در اشعار ملک الشعراء بهار

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

فاطمه دانش - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی - دبیر ادبیات شهرستان بندر خمیر - استان هرمزگان

راضیه افاضل - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی - دبیر ادبیات ناحیه یک بندرعباس - استان هرمزگان

خلاصه مقاله:

آزادی یکی از مضامین برجسته اشعار شاعران دوره مشروطه است؛ شاعران با توجه به اوضاع سیاسی کشور به این مضامین در اشعار خود بسیار توجه داشته‌اند. ملک الشعراء بهار یکی از بزرگترین شاعران دوره مشروطه است که حجم زیادی از اشعارش در مورد آزادی و مصادیق آن است. مقاله حاضر با عنوان آزادی در اشعار ملک الشعراء بهار به روش کتابخانه ایبه نگارش درآمده و مفهوم آزادی و مصادیق آن را در اشعار ملک الشعراء بهار بررسی می‌کند. ما در این مقاله ابتداتجلی مظاهر آزادی از جمله، آزادی بیان، قانون و مجلس در اشعار بهار مورد بررسی قرار داده و سپس دیدگاه وی را در مورد حکومت ملی، استبداد و استعمار و همچنین دیدگرمفاهیم مرتبط با آزادی شرح داده ایم. در اشعار بهار، آزادی بیشتر به معنای دموکراسی است؛ اما وی با دیدن هرچومر جغرافیا و اندر کشور و نفوذ روزافزون استعمار، به این نتیجه می‌رسد که بدون یک حکومت مقتدر، دموکراسی را نمی‌توان در کشور ایران به اجرا گذاشت. به تعبیر دیگر آزادی مورد نظر بهار آزادی سیاسی، اجتماعی است که آزادی بیان، مجلس و قانون از مظاهر مهم آن به شمار می‌آیند؛ و برای رسیدن به آن باید با استبداد داخلی و استعمار خارجی مبارزه کرد.

کلمات کلیدی:

ملک الشعراء بهار، آزادی، مشروطه، دموکراسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868050>

